

Naturvårdsverket
registrator@naturvardsverket.se
Att: Ebba Henning Planck
Ebba.Henning-Planck@Naturvardsverket.se

Ärendenummer
NV-08122-18

Datum
2020-03-23

Synpunkter på Naturvårdsverkets preliminära förslag till jakttidsändringar, paket 2

BirdLife Sverige avger härmed yttrande gällande det förslag till nya jakttider (paket 2) som Naturvårdsverket presenterat. Inledningsvis vill vi upprepa de generella synpunkter vi lämnade på paket 1.

Beredningen av nya jakttider har utgått från ett antal riktlinjer, bland annat juridiska och biologiska ramar för jakttider men också principer enligt Naturvårdsverkets egen *Strategi för svensk viltförvaltning*, som tillmäts stor betydelse i förslaget. På drygt 20 platser i förslaget motiveras ändrade (oftast utökade) jakttider med följande skrivning: "*I enlighet med Strategi för svensk viltförvaltning ska jakt, viltturism och annat brukande av vilt inte begränsas av omotiverade hinder utan utgångspunkten är att det ska främjas*".

Det är lätt att få intrycket att Naturvårdsverket sätter denna princip i främsta rummet, framför lagstiftning och politiska beslut om att vi ska vårda och bevara våra viltstammar i livskraftiga bestånd. Texten antyder att jaktintresset är överordnat samtliga andra sätt att betrakta och värdera vår vilda fauna. Principen används inte minst när det gäller arter där det knappast finns några bärande skäl att tillåta jakt.

Dessutom används principen enbart för att motivera jakt och det tas ingen synbar hänsyn till att texten i *Strategi för svensk viltförvaltning* även innefattar viltturism. Det är en betydande brist eftersom jakt och viltturism ofta kan sägas vara motstående intressen. Som exempel kan nämnas att ingen skulle komma på tanken att anordna en fågelexkursion längs Ölands östkust i samband med andjaktspremiären i augusti.

Det bör också noteras att i ovan nämnda strategi uttryckligen står: "*Strategi för svensk viltförvaltning är en nationell strategi som beskriver vägval för att utveckla och stärka Sveriges viltförvaltning fram till år 2020*." Där är vi nu, och det bör poängteras att de nya jakttiderna ska gälla sex år framöver. Det innebär att Naturvårdsverket förlänger nämnda strategi med sex år utan att frågan beretts. Detta är anmärkningsvärt, inte minst i ljuset av att både vi och andra ideella naturvårdsorganisationer var mycket kritiska till strategin. Vi anser därför att nämnda strategi måste revideras.

Som vi ser det ska inte en arts jaktbarhet avgöras utifrån om den svenska populationen anses vara livskraftig eller ej. Utgångspunkten ska i stället vara att jaktbytet tas tillvara. Det är skillnad på numerären hos en population som nått en nivå där den bedöms livskraftig (inte utrotningshotad) och en som nått sin fulla potential, d.v.s. naturligt begränsad av födotillgång, predation och tillgång till lämpligt habitat. Varför ska man genom allmän jakt decimera en djurpopulation under dess numerära potential bara för att den inte är utrotningshotad?

Vi anser också att samtliga jakttider måste anpassas till övrigt nyttjande av naturen (inte minst det som brukar kallas rörligt friluftsliv). Som framgår ovan anser vi att Naturvårdsverkets förslag ger jakten oproportionerligt stort utrymme i förhållande till andra intressen, inte minst möjligheterna att uppleva fåglar, däggdjur och natur i allmänhet. Detta är intressen som ökat kraftigt under senare år samtidigt som intresset för jakt snarare minskat eller legat på en oförändrad nivå.

En mycket viktig princip är också att varken jakt eller hundträning ska få förekomma under parningstid och yngeltid (inklusive tidpunkt för spel hos vissa fågelarter respektive tider då ungar är beroende av sina föräldrar för att överleva).

3. Sädgås

De fennoskandiska populationerna av skogssädgås har minskat kraftigt. Svensk Fågeltaxerings standardrutter antyder en tillbakagång på närmare 10 % per år. Arten är f.n. upptagen på den svenska rödlistan som *Nära hotad* (NT), men den kommer sannolikt att uppgraderas – sannolikt till hög hotkategori – vid rödlistans uppdatering 2020. Naturvårdsverket föreslår att allmän jakttid på sädgås avskaffas, vilket BirdLife Sverige stödjer.

4. Bläsgås

Eftersom bläsgåsen har en stor population som dessutom ökat i uppträdande i Sverige, har vi inget att erinra mot en fortsatt jakt med samma begränsningar som idag. Men vi motsätter oss bestämt att jakttiden utökas till 31 januari eftersom övervintrande fåglar under kalla perioder kan vara extremt begränsade till vissa områden. Det är inte förenligt med god jaktetik och bra viltförvaltning att jaga arter när de är pressade av kärva klimatförhållanden. En utökad jakttid betyder också att möjligheterna till natur- och friluftsliv begränsas under en längre tidsperiod. BirdLife Sverige motsätter sig förslaget om utökad jakttid, men ställer sig bakom förslaget om att inte tillåta jakt i Västra Götaland.

5. Grågås

Eftersom grågåsen ökat mycket kraftigt i antal, både som häckfågel och i form av översomrande, rastande och övervintrande individer, anser vi att jakttiden bör bli enhetlig i hela landet, 21/8 – 31/12. Däremot invänder vi mot att jakttiden förlängs till 31 januari. Det är inte förenligt med god jaktetik och bra viltförvaltning att jaga arter när de kan vara pressade av kärva klimatförhållanden.

6. Kanadagås

Kanadagåsen är inplanterad och alltså inte inhemsk i Sverige. Även om ett mindre antal utsättningar skedde redan under 1900-talets första hälft, var det först när mängder av jaktlag satte ut gäss under 1960-, 70- och 80-talen som den stora spridningen och ökningen inleddes. Idag minskar kanadagåsen långsamt i stora delar av landet, sannolikt i första hand på grund av konkurrens från grågås. Mot bakgrund av att det inte är en inhemsk art har vi inget att erinra mot en fortsatt (och även ökad) jakt. Däremot invänder vi mot att jakttiden förlängs till sista februari. Det är inte förenligt med god jaktetik och bra viltförvaltning att jaga arter när de kan vara pressade av kärva klimatförhållanden.

7. Gräsand, kricka och bläsand

Jakten på gräsand, bläsand och kricka måste upphöra senast vid årsskiftet. Redan i december, och framför allt i januari, är dessa arter ofta koncentrerade till ett fåtal lämpliga områden med öppet vatten, t.ex. vakar i sjöar eller havsvikar. Det är inte etiskt försvarbart att jaga under förhållanden när fåglarnas livsmiljö är mycket begränsad. Störningen drabbar inte enbart de individer som blir skjutna utan alla individer på platsen. BirdLife Sverige anser att jakten på gräsand, bläsand och kricka måste upphöra senast vid årsskiftet, 31 december.

8. Snatteand

Den senaste uppskattningen, beräknad på beståndet 2018, talar om 3000 par i landet. Till detta kommer en viss genomflyttning under hösten av individer som häckar längre österut i norra Europa. BirdLife Sverige anser att artens numerär i Sverige ännu är alltför låg för att allmän jakt ska kunna anses försvarbar. Vi anser i stället att vi bör avvakta till nästa beredning om sex år. Först då kan vi avgöra om senare tids ökning är ihållande. I liggande förslag anges att *"Högst sannolikt kommer det inte att ske någon riktad jakt efter snatteänder i Sverige utan jakten kommer troligen ske i samband med jakt på andra änder. Naturvårdsverket bedömer att allmän jakt skulle påverka populationen marginellt"*. Formuleringen understryker att det egentligen inte föreligger någon betydande efterfrågan på att få jaga snatteand. Förslaget kan istället

främst ses som en eftergift till de många jägare som svårligen skiljer änder från varandra. Om snatteranden blir jaktbar innebär det en art mindre att "hålla reda på". Simänder är nämligen under hösten mycket lika varandra, och därför är risken stor att det "i samband med jakt på andra änder" skjuts fredade arter (stjärtand, skedand och årta, samt ännu snatterand). Jakttiderna bör användas som ett verktyg att minimera risken för felskjutningar, men inte genom att göra arter jaktbara på osäkra grunder.

9. Knipa och storskrake

I enlighet med det som sägs ovan är det inte etiskt försvarbart att jaga änder efter årsskiftet. Redan i december, och framför allt i januari, är ofta knipa och storskrake koncentrerade till ett fåtal lämpliga områden med öppet vatten, t.ex. vakar i sjöar eller havsvikar. Den störning jakten innebär drabbar alla individer i flocken, inte enbart dem som blir skjutna. BirdLife Sverige föreslår därför att jakttiden upphör senast 31 december.

10. Alfågel

En stor del av Eurasiens populationen av alfågel övervintrar i Östersjön. Denna population har minskat kraftigt under senare årtionden och är nu klassad som *Starkt hotad* (EN) på den svenska rödlistan. Det är för oss självklart att jakt inte ska bedrivas på hotade arter, även om jakten i sig inte utgör ett storskaligt hot. Vad beträffar den häckande populationen av alfågel finns den i Sverige i fjälltrakterna och är inte föremål för jakt, eftersom dessa fåglar av allt att döma övervintrar utanför Norges kust. BirdLife Sverige ställer sig bakom Naturvårdsverkets förslag att avskaffa allmän jakt.

10. Sjöorre

Under vintermånaderna är sjöorrarna koncentrerade till ett fåtal lämpliga områden med öppet vatten och lämpligt vattendjup. De största svenska koncentrationerna finns i Laholmsbukten och Skälderviken samt utanför kusten i mellersta Halland (Ugglarp). I dessa områden ligger sjöorrarna i blandflockar med internationellt rödlistade svärtor. I motiveringen till utökad jakttid skriver Naturvårdsverket att "*Under vintern kan arten normalt hitta alternativa platser för rast- och födosök och behöver inte koncentrera sig till ett fåtal lämpliga platser.*" Detta stämmer inte eftersom sjöorren i svenska vatten vintertid är mycket koncentrerad till platser med täta bestånd av hjärtmussla. På dessa platser är fåglarna starkt knutna till områden med sandbotten och ett djup av runt 5 meter. Meningen i motiveringen är således missvisande. BirdLife Sverige anser att det inte är etiskt försvarbart att jaga under förhållanden som dessa eftersom fåglarnas livsmiljö är begränsad. Dessutom drabbar störningen alla individer i flocken, även de fredade och rödlistade svärtor som sjöorrarna sällskapar med. Därför föreslår vi att jakttiden på sjöorre avslutas senast 31 december.

11. Vigg

Redan i december, och framför allt i januari, är vigg koncentrerade till ett fåtal lämpliga områden med öppet vatten, t.ex. vakar i sjöar eller havsvikar. Det är inte etiskt försvarbart att jaga under dessa förhållanden eftersom fåglarnas livsmiljö är mycket begränsad. Dessutom drabbar störningen alla individer i flocken, inte enbart dem som blir skjutna. BirdLife Sverige föreslår därför att jakttiden avslutas senast 31 december.

12. Ejder och småskrake

BirdLife Sverige ställer sig bakom Naturvårdsverkets förslag att avskaffa allmän jakt på ejder och småskrake. Förslaget att avskaffa allmän jakt på ejder kan förefalla kontroversiellt, men är helt i linje med vår ståndpunkt att jakt inte ska bedrivas på arter som är i betydande minskning, oavsett om jakten är direkt populationsbegränsande eller inte.

13. Dalripa och fjällripa

Jakttiden på ripor måste minska och inte öka som i Naturvårdsverkets förslag. Dessutom är det i detta fall fel att tillämpa samma jakttid i hela landet. Dalripan har minskat i stora delar av utbredningsområdet (förutom i fjälltrakterna). Som BirdLife Sverige påpekat tidigare har domstolar (i mål gällande skogsbruk och tjäder) slagit fast att denna art ska behandlas utifrån regionala förhållanden. Samma synsätt måste naturligtvis tillämpas på riporna och därför ska jakt på ripor endast tillåtas i fjälltrakterna, där bestånden är starkast. Vi framhårdar också i vår uppfattning att vi inte ska ha tidigare jaktstart än Norge, utan flytta fram jaktstarten till 10 september, för att undvika en snedbelastning i jakttrycket. Riporna ska inte heller jagas ända fram på vårkanten, eftersom man då bedriver jakt på de fåglar som överlevt vintern och med stor säkerhet kommer att gå till häckning. Jakten riskerar då att få negativa effekter på det häckande beståndet.

Sammanfattningsvis anser BirdLife Sverige att:

- Jakt på ripor ska endast tillåtas i fjälltrakterna.
- Dalripan och fjällripan måste fredas i Värmland, Dalarna nedom Älvdalens kommun, Gävleborgs och Västernorrlands län samt i landskapen Västerbotten och Norrbotten.
- Jaktstarten bör, i likhet med Norge, förläggas till 10 september och jakten ska avslutas senast 15 februari.

14. Järpe, orre och tjäder

Med tanke på att domstolar (i mål gällande skogsbruk) slagit fast att tjädern ska behandlas utifrån regionala förhållanden, måste även jakten anpassas till detta. BirdLife Sverige anser att jakten på dessa tre arter måste upphöra eller kraftigt begränsas i södra Sverige. Eftersom järpen minskat ganska markant i antal i södra Sverige, bör arten fredas i hela Götaland. I övriga landet bör den tidigare jakttiden, d.v.s. 25 augusti – 15 november, gälla. Orren har minskat i antal i södra Sverige, och därför anser föreningen att det bör införas ett tillfälligt jaktstopp i Götaland tills jakttiderna revideras nästa gång. I övriga landet kan nuvarande jakttider gälla. Eftersom tjädern minskat i antal i södra Sverige anser vi att det även för denna art bör införas ett tillfälligt jaktstopp i Götaland tills jakttiderna revideras nästa gång. I övriga landet kan nuvarande jakttider gälla.

15. Orrtupp och tjädertupp

Både orr- och tjädertupp tillbringar tid vid spelplatsen redan före parningstiden. De hanar som tillbringar mest tid vid spelet är de dominanta, erfarna hanarna som har stor betydelse för hela reproduktionen. Dessa hanar kommer att löpa störst risk att skjutas om jakt bedrivs nära spelplatser när parningstiden närmar sig. Det är således fel att senarelägga slutdatum för jakten enligt Naturvårdsverkets förslag. Eftersom orren och tjädern har minskat i antal i södra Sverige anser BirdLife Sverige att det bör införas ett tillfälligt jaktstopp i Götaland tills jakttiderna revideras nästa gång. I övriga landet kan nuvarande jakttider gälla.

16. Rapphöna

Det naturliga svenska beståndet av rapphöna har gått kraftigt tillbaka och arten är numera ovanlig inom stora delar av sitt tidigare utbredningsområde. (För att beståndet ska få möjlighet att återhämta sig och sprida sig på naturlig väg måste större hänsyn tas inom det svenska jordbruket.) Utplanteringar har inte visat sig vara en långsiktigt hållbar metod att stärka stammen. BirdLife Sverige föreslår istället att jakten på rapphöna stoppas förutom på Öland och Gotland, åtminstone tills jakttiderna revideras nästa gång.

17. Fasan

Fasanen är en asiatisk art som införts till Sverige (och övriga Västeuropa) som prydnadsfågel. Därefter har den fötts upp i stor skala för jaktändamål. BirdLife Sverige anser att nuvarande jakttid, 1 oktober – 31 januari, ska behållas.

18. Morkulla

Morkullan har under lång tid tillfälligt övervintrat i södra Sverige. Men det är först under senare årtionden som övervintring blivit mera frekvent förekommande, och i viss mån även kommit att omfatta områden längre norrut (exempelvis öar i Stockholms skärgård). Några vetenskapliga studier av morkullans övervintring i Sverige har inte bedrivits, men däremot har det gjorts studier på amatörnivå (*Vår Fågelvärld* 1/2004, sid. 10–13). Dessa studier, som fortsatt fram till idag, visar att de övervintrande morkullorna både koncentreras och förblir mycket stationära under perioder med kallt väder. Fåglarna ansamlas längs öppna småbäckar i kustnära skogsområden och kan där stå stilla på samma plats i ett par dygn när omständigheterna är bistra. De är då mycket sårbara. En jägare med duktig hund skulle därför ganska lätt kunna skjuta bort en betydande del av det övervintrande beståndet under köldperioder. Det är inte heller etiskt försvarbart att jaga under sådana omständigheter. Av detta skäl anser BirdLife Sverige att jakten på morkulla ska upphöra senast 30 november.

19. Gråtrut

Det är naturligtvis bra att Naturvårdsverket föreslår att den allmänna jakten på gråtrut upphör. Dessutom bör det poängteras att de allra flesta måsfåglar som skjuts i Sverige, skjuts i samband med skydds jakt. Skyddsjakten på gråtrut föreslås förbli i princip oförändrad, varför borttagandet av allmän jakttid endast får marginell effekt.

19. Havstrut och fiskmåås

Det är naturligtvis bra att Naturvårdsverket föreslår minskad jakttid på dessa båda arter, men då de inte bjuder på några resurser i form av mänsklig föda borde båda fredas från allmän jakt. I de fall arterna framkallar problem bör dessa hanteras genom skydds jakt.

20. Ringduva

Det tidigare lagda jaktslutet ser vi som positivt. Under normala vintrar är antalet ringduvor i landet få efter mitten av november och tidigt anlända ringduvor under januari–februari bör som förslaget innebär vara fredade. Problematiken med ringduvans utdragna häckningstid kontra jakttider är uppenbar. I stora delar av södra Sverige är det vanligt med ungar i bon under september och vissa år även in i oktober. I denna del av landet finns en topp vad gäller lyckade häckningar i juli–augusti, somliga år även delar av september. BirdLife Sverige anser därför att jaktstarten ska vara tidigast 1 september.

21. Björktrast

Vi kan inte se något skäl till bibehållen jakttid utan anser att björktrasten (i likhet med övriga tidigare s.k. "krams fåglar") ska fredas. Eventuella problem som kan uppstå vid fruktodlingar kan lösas med skydds jakt. BirdLife Sverige har tidigare framfört synpunkten att allmän jakt på björktrast ska avskaffas. Motiveringen är försumbart köttvärde samt att småfågeljakt borde anses tillhöra det förflutna. I nuvarande förslag nämns att *"Under jaktidsöversynen har det framkommit förslag på att avskaffa jakt på björktrast utifrån andra aspekter än dem som jaktidsöversynen arbetat utifrån. Jaktidsöversynens uppdrag har inte varit att ifrågasätta eller motivera jakt som sådan. Att avgöra om jakt är lämpligt eller inte utifrån andra principer än riktlinjerna har inte ingått i jaktidsöversynen"*. Vi förvånas över denna skrivning. I vilket sammanhang ska en avskaffad jakttid kunna diskuteras om det inte kan göras under en jaktidsberedning? Vi noterar också att motsatsen går bra, nämligen att inkomma med förslag om *införande* av jakt. Gällande snatterand och enkelbeckasin sägs i korthet att *"Det har inkommit förslag om allmän jakt..."* Därefter följer resonemang och förslag om just införande. BirdLife Sverige anser detta motsägelsefulla förhållningssätt gentemot införande respektive avskaffande av jakt vara orimligt.

22. Nötskrika

Det allra mesta av den jakt som idag sker på nötskrika syftar inte till att ta tillvara jaktbytet utan är snarare att betrakta som predatorjakt. Vi anser därför att den allmänna jakttiden på nötskrika ska avskaffas och ersättas med skydds jakt om det skulle uppstå behov.

23. Kråka, kaja och skata

Den jakt som sker syftar inte till att ta tillvara bytet på något vis. Skälen till att det finns allmän jakttid på kaja är dessutom grumliga och tveksamma. Med denna bakgrund anser BirdLife Sverige att allmän jakt på både kaja, kråka och skata ska avskaffas. I stället bör eventuella problem lösas med skydds jakt.

24. Råka

Den jakt som sker syftar inte till att ta tillvara bytet på något vis. Skälen till att det finns allmän jakttid på råka är (i likhet med kaja ovan) grumliga och tveksamma. Med denna bakgrund anser BirdLife Sverige att allmän jakt på råka inte ska förekomma. I stället bör eventuella problem kunna lösas med skydds jakt.

25. Enkelbeckasin

Förslaget om allmän jakt på enkelbeckasin är minst sagt anmärkningsvärt. I stora delar av södra och mellersta Sverige är denna art på tillbakagång. Enkelbeckasinen kan inte heller anses som försvarbart jaktobjekt vad gäller resursen föda. Naturvårdsverket föreslår en jakttid 1 oktober – 31 december i hela landet. I likhet med morkullan har enkelbeckasinen börjat övervintra i ökande antal, men under köldperioder koncentreras fåglarna och förblir mycket stationära, vilket gör dem extra sårbara. Det är heller inte etiskt försvarbart att jaga under sådana omständigheter. I motiveringen till införandet diskuteras möjlig förväxling med dubbelbeckasin och därför är den föreslagna jaktstarten sen. Men inget nämns om förväxlingsrisk med dvärgbeckasin. Denna uppträder under flyttning och övervintring samtidigt med enkelbeckasinen och det är i princip omöjligt för en jägare att i skottögonblicket göra korrekt artbestämning. Vi vill också framhålla att beckasiner är påfallande svåra att träffa under deras hastiga uppflog. Vi noterar också att det i den inledande förslagsrundan inkom ett (1) förslag om införande av jakt på enkelbeckasin, nämligen från CIC – Internationella Viltförvaltningsrådet Sverige. Ingen annan instans, organisation eller privatperson nämnde något om denna art. Efterfrågan kan därmed inte vara stor och förslaget måste förkastas.

26. Skydds jakt på enskilds initiativ

Vilda djur orsakar ibland skador på människans verksamhet. Det finns en rad åtgärder att vidta för att förhindra skador, eller för att kompensera ekonomiska förluster. BirdLife Sverige anser att människans verksamhet i första hand måste inriktas på att förebygga angrepp och skador. I de fall där det inte varit möjligt att anpassa verksamheten eller rimligen förebygga skada för att minska dess omfattning, bör ekonomisk kompensation utgå från samhället för allvarliga förluster på näringsverksamhet. Skydds jakt ska ses som undantag om dokumenterat allvarliga skador återstår efter att förebyggande och kompensatoriska åtgärder har vidtagits. Denna jakt bör då avse en av myndighet beslutad och begränsad jakt inriktad på särskilt skadegörande individer i syfte att minska skadorna. Skydds jakt måste regelmässigt kontrolleras och utvärderas och individer skjutna under skydds jakt måste ingå i jaktstatistiken. Skydds jakt på enskilds initiativ innebär att myndigheterna släpper kontrollen, vilket i många fall med stor sannolikt innebär att omfattningen ökar och att effekterna av skydds jakten blir omöjliga att spåra.

27. Skydds jakt på årsunge av råka

BirdLife Sverige delar Naturvårdsverkets bedömning att skydds jakt på årsunge av råka inte är befogad.

28. Skydds jakt på sädgås

BirdLife Sverige uppskattar förslaget att begränsa skyddsjakten på sädgås till enbart odlingar med morötter. Men vi anser att det måste betonas att det endast ska gälla kommersiella, yrkesmässiga odlingar. I annat fall riskerar vi att få samma problem som med små insådda ärtfält för så kallad skydds jakt på ringduvor, det vill säga små odlingar som enbart anläggs för att ge möjlighet till skydds jakt.

29. Skydds jakt på grågås

BirdLife Sverige anser att det inte finns skäl för skydds jakt på grågås under vintermånaderna januari och februari. Det är inte förenligt med god jaktetik och bra viltförvaltning att jaga arter när de kan vara pressade av kärva klimatförhållanden.

30. Skydds jakt på vitkindad gås

BirdLife Sverige föreslår att formuleringen ändras till "*vitkindad gås som uppträder på fält med oskördad gröda*" (vår understrykning). Nu står det *vid* fält, en skrivning som ger möjlighet till tolkningar som sannolikt inte varit avsedda med bestämmelsen. Det kan knappast vara avsikten att vitkindade gäss som exempelvis vilar på en strand eller betar på en betesmark ska få skydds jagas bara för att det finns ett fält med oskördad gröda strax intill.

31. Skydds jakt på kanadagås

BirdLife Sverige föreslår att formuleringen ändras till "*kanadagås som uppträder på fält med oskördad gröda*" (vår understrykning). Nu står det *vid* fält, och denna skrivning ger möjlighet till tolkningar som sannolikt inte varit avsedda med bestämmelsen (se föregående punkt). BirdLife Sverige anser också att det inte är förenligt med god jaktetik och bra viltförvaltning att jaga arter under vintermånaderna januari och februari när de kan vara pressade av kärva klimatförhållanden. Vi föreslår därför jaktstopp 31 december.

32. Skydds jakt på ringduva

Som nämns under punkt 28 ovan förekommer det att privatpersoner anlägger små ärtfält med främsta syfte att ge möjlighet till jakt på ringduva, eftersom sådan jakt inkluderas i begreppet "skydds jakt". BirdLife Sverige anser att, för att undvika "falsk" skydds jakt på ringduva, odlingar där skydds jakt tillåts ska vara större än 1 hektar.

Ansvariga för framtagandet av remissvaret har varit Daniel Bengtsson (fågelskyddsansvarig) och Anders Wirdheim (sakkunnig jakt). Bidrag har lämnats av ett flertal av våra regionala föreningar, från Skåne i söder till Norrbotten i norr.

För BirdLife Sverige,

Daniel Bengtsson
Fågelskyddsansvarig
BirdLife Sverige
Tel. 070 515 45 33
E-post: daniel.bengtsson@birdlife.se

Anders Wirdheim
Representant i beredningsgruppen för jakttider
BirdLife Sverige
Tel. 070 513 75 76
E-post: anders.wirdheim@birdlife.se